

ลับวิทยา ยุทธการบริหารงาน

วิเชียร ตรีสุภาพกุล

“บท: ใดที่เราวิ่งไปตามโลก เราจะมองเห็นโลกได้
ไม่วันใด ฉะนั้น เราจำเป็นต้องหยุดวิ่งเสียก่อน
แล้วเราจึงจะมองเห็นโลกได้ชัดเจน เมื่อโลกก็หมุน และเราหมุน
ด้วยอย่างนี้ จะมองเห็นกันอย่างไร”

พระสุทธิธรรมรังสีคัมภีรเมธาจารย์ (ท่านพ่อลี ธมฺมธโร)

เรื่องของอาจารย์หรือวิทยายุทธการบริหรานั้น เราลองมาสำรวจ
ตรวจตราว่าจากประสบการณ์การทำงานในชีวิตการทำงานนั้นเรามี
หรือควรทบทวนอย่างไรบ้าง

คำคมข้างต้นเมื่ออ่านอย่างใคร่ครวญแล้ว มีนัยยะที่ชวน
ถูกคิดที่แยกคาย และแยกบาล เป็นข้อคิดต่อการดำเนินชีวิต แต่
ในอีกมุมหนึ่งหากตรึงตรองให้ดี ก็เป็นอาหารสมองต่อการ
ทำงานเลยทีเดียว

ตั้งที่ทราบกัน เรื่องของวิทยาการจัดการ หรือการ
บริหาร เป็นศาสตร์ และศิลป์ที่ชวนให้ศึกษาได้อย่างไม่รู้จบ
มีเสน่ห์ชวนให้ค้นคว้าไม่ว่าจะจากบุคคลสำคัญๆ ใน
ประวัติศาสตร์ หรือจากผลงานของคนยุคปัจจุบัน และใน
แต่ละทศวรรษนั้นจะมีแนวความคิดใหม่ และแง่มุมใหม่ๆ
ที่ชวนให้เรียนรู้มากมาย กระนั้นก็ดี นอกเหนือจากการเรียนรู้
วิทยาการที่อยู่นอกร่างแล้ว ภายในองคคาพยพหรือส่วนที่เป็น
ของเราเองนั้น เราก็ควรหันมาพินิจพิเคราะห์ตัวเราเองด้วยว่า
มีสถานะอย่างไร มีจุดใดบ้างที่ต้องสำรวจตลอดจนลับอาวุธเทคนิค
การบริหารของเราเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความราบรื่น

1. มีความรักในงานที่ทำ

สัจธรรมอย่างหนึ่งของคนทำงานก็คือ บางคนมีความสุขในการทำงาน แต่ก็มีไม่น้อยมีความสุขกับการทำงาน เนื่องจากไม่เข้าใจธรรมชาติของงาน และที่สำคัญก็คือไม่รู้จักรักตัวเองอย่างแท้จริง ทำให้การทำงานเป็นไปด้วยความฝืนใจ ท้อแท้ เบื่อหน่าย เมื่อไม่มีความสุขในการทำงาน คนเหล่านี้ก็ไม่มี ความตั้งใจ ไม่ใส่ใจในการทำงาน ผลงานที่ออกมาจึงไม่ดี จึงมีแต่ ความเครียด เมื่อมาถึงจุดนี้คงต้องทำความเข้าใจว่า คุณสมบัติที่เรา มี กับความต้องการขององค์กรจะต้องตรงกัน

ดังนั้น ในเมื่อฝ่ายองค์กรเป็นผู้เสนอโดยพิจารณาจาก คุณสมบัติจนพึงพอใจเรา เราเองหากตกลงปลงใจจะสนองแล้ว ก็จะต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เต็มที่ ความรักในงานจึงเป็นปัจจัย หลักสำคัญที่เราจะต้องมีให้อย่างเต็มเปี่ยม ความรักความพึงพอใจ ในงานจะเป็นแรงผลักดันที่ทำให้เราสร้างผลงาน ทำงานอย่างจริงจัง ทั้งด้วยสมอง และใจ ท่วมเทให้กับการสร้างผลงาน โดยอาศัยพลัง ความรู้ความสามารถของเรา

เราอาจเคยเห็นคนทำงานไม่น้อยที่เมื่อไม่พอใจงาน ไม่รักงาน ที่ทำ ย่อมไม่สามารถผลิตผลงานออกมาได้ดี ความรักในงานจึงเป็น แรงใจให้คนผู้นั้นทุ่มเทสร้างงาน สร้างชื่อได้อย่างประหลาดใจ

เราคงเคยเห็นบุคคลมากมายที่แม้ว่าจะไม่ได้มีภูมิหลังความรู้ เกี่ยวกับงานที่ทำมากนัก แต่เมื่อเขาได้มีโอกาสศึกษาเรียนรู้และฝึก ปรี้อบรมเพาะตนเองจนมีประสบการณ์อย่างชำนาญ ซึ่งนั่นหมายความว่า

ว่าคนผู้นั้นต้องรักในงานนั้นๆ ด้วย และทำได้อย่างดี มีความสุขและ ประสพความสำเร็จ

ฉันทักงานรักจริงยิ่งชีวิต

ถูกหรือผิดอยากจะทำให้ถ่วนทั่ว

ถ้าทำผิดก็เป็นครูอยู่กับตัว

ดีหรือชั่วขอแต่ให้ได้ทำงาน

(หลวงวิจิตรวาทการ)

2. ศึกษาปรัชญา ค่านิยมขององค์กร (Philosophy and Value)

ถือเป็นเรื่องสำคัญที่อาจมีคนมองข้าม แม้คนทำงานจะพบพา เอาดีที่การศึกษา ความรู้ความสามารถมาทำงานก็ยังไม่พอ ทว่าสิ่ง ที่จะช่วยชี้แนะ คือ ต้องทราบถึงปรัชญาขององค์กร ค่านิยมขององค์กร ต้องเรียนรู้ถึงความคิดขององค์กรนั้นๆ ว่าเป็นอย่างไร บางคนเปลี่ยน งานบ่อยๆ เป็น Job Hopper ทำงานกับองค์กรใดก็ได้ไม่นาน เพียง เพราะไม่รู้จักรักความเข้าใจ และศึกษาปรัชญา ค่านิยมขององค์กร นั้นๆ ฉะนั้นหากจะไปให้ลึกไปกว่านั้น น่าจะต้องเรียนรู้ความรู้ทั่วไป ขององค์กรนั้นๆ ด้วยเพื่อจะได้มีข้อมูลสำหรับประกอบการทำงาน

ในอดีตนั้น บริษัทข้ามชาติใหญ่ๆ ที่เข้ามาลงทุนในประเทศไทยมักนิยมติดปรัชญา และค่านิยมขององค์กรไว้ตรงบริเวณที่เปิด เผย เช่น ห้องรับแขก ห้องทำงาน เพื่อให้เป็นที่รู้จักกัน ซึ่งต่อๆ มาได้ เป็นตัวอย่างของการยกเครื่องพัฒนาของบริษัทใหญ่ๆ ในเวลาต่อมา แต่ละแห่งจะมีปรัชญา และค่านิยมที่แตกต่างกันไป และมีอุดมการณ์ และแนวคิดการบริหารที่เป็นเอกลักษณ์ของตน ดังนั้น บุคลากรที่ ทำงานในองค์กรใดจึงควรทำความเข้าใจกับข้อมูลเหล่านี้ ซึ่งแต่ละ แห่งจะมีรายละเอียด ที่มาที่ไปแตกต่างกัน

3. มีวิสัยทัศน์ชัดเจน (Clear Vision)

มีความฝัน และจินตนาการ (Visionary) คำว่าวิสัยทัศน์หรือ vision นั้น อาจเป็นแรง บันดาลใจที่เป็นความรู้สึกอันเกิดจากการจินตนาการเพียงแวบเดียว หรืออาจเกิดจากการจงใจสร้างภาพจินตนาการขึ้นมาก็ได้ สิ่ง สำคัญก็คือวิสัยทัศน์คือภาพที่มีความรู้สึกของอาณาจักรที่สำเร็จแล้ว ในจิตใจของเรา ซึ่งกลายเป็นเป้าหมายของจิตใต้สำนึก และคอยทำ หน้าที่เป็นแรงบันดาลใจ ให้เราก้าวไปสู่อาณาจักรแห่งความสำเร็จ ในความเป็นจริงให้ได้ ฉะนั้น หากเราต้องการสร้างอนาคตที่ดีของงาน เรา ก็ให้สร้างวิสัยทัศน์ขึ้นมา การสร้างวิสัยทัศน์อย่างจงใจสามารถ ทำได้ด้วยวิธีการจินตนาการสร้างสรรค์ การที่เราจะทำงานให้ได้ผลดี และปลูกความคิดผ่านการจินตนาการอันเป็นความฝันอย่างตั้งใจ จงใจ จะช่วยสร้างรูปงานในใจ เมื่อเราจะดำเนินงานในความรับผิดชอบ เราจะทำงานได้ง่าย เหมือนดั่งมีพิมพ์เขียวหรือสเก็ตซ์ในใจ แล้ว สร้างงานออกมาเป็นรูปธรรม มีคำกล่าวอยู่ว่า *"Vision without action is a daydream. Action without vision is a nightmare"* มีวิสัยทัศน์ แต่ไม่มีการปฏิบัติก็เป็นฝันกลางวัน แม้มีการปฏิบัติแต่ปราศจาก วิสัยทัศน์ก็คือฝันร้าย